

המלצות עיתונות

ישראל ברכוכב: דם וחלב, הוצאת מוסד ביאליק 2016, 159 עמ' "זה טבענו תמיד באיחור/ בעיתוי גרוע/ למדנו בבית הספר של הבתלי נמנע// היה אליבי למה שקרה/, יופי רעד על פני הנשים:/ וניתנה השקות ללמוד את הרעד" (תולדות הצמא, עמ' 97).

רבקה באסמאן בן-חיים: דער שמייל פון א בוים/ חיוכו של העץ, הוצאת 'קשב' לשירה 2016, 111 עמ' "טוב לי/ שאינכם מבינים/ את כתיבתי:/ ציפור חופשית/ תוכל לגלות/ תהום ושמים./ אבל לפני הסוף/ בשורה האחרונה/ יוצאת מן המסתור/ דמעת רוח/, שלא יובן לכם/ שירי בידיש" (יידיש, עמ' 49).

איציק שחר: מבחן הנסים, הוצאת עמדה 2016, 96 עמ' "חבל שלא עשני אשה./ היה לי יותר טבעי/ להעניק./ ולא לבוא/ במסבאות משוררים/ בין גברים עם רחם/ עקר וחסר תוחלת./ כמו השירה עצמה" (שלא עשני אישה, עמ' 87).

בן שמואלי: אז מספיק, הוצאת פרדס 2016, 77 עמ' "מלחמה ובחירות/ ואז מלחמה ובחירות/ ואז אולימפיאדה/ שנת מונדיאל/ ואז בחירות/ מלחמה// בחירות לקראת מלחמה בצפון:/ יש רק חום/ מלחמה בדרום, לקראת שנת אירוויזיון/ אפשר להביא גראס..." (יעל מלחמה, עמ' 22).

מיכאל גנדלייב: כגני אללה, מרוסית: לנה זידל, הוצאת קשב לשירה 2016, 138 עמ' "איך/ בביתי אף אהה/ רק נציין בדיעבד:/ הם אינם/ אך לא משום שאינם איתי/ אלא אינם להלוטין..." (עמ' 53).

ורד אלפרט: סלומון, הוצאת פרדס 2016, 55 עמ' "סלומון איבד את/ היכרוך// לא בבת אחת/ לאט, לאט// סלומון, סלומון/ איפה המסדרון// בוא אלינו/ בוא/ הנה אווירון" (סלומון, עמ' 27).

אלי תומר: ספר המשולשים, הוצאת סטימצקי 2016, 91 עמ' "למתבונן היטב/ חי צומח/ הוא הדומם// עלה תירס/ גורם אושר/ לחגב רעב/ חגב אחד בודד/ שניים זוג/ שלושה ארבה..." (ירח אורגני, עמ' 45).

אורה ניזור: לאט החושך נוגס, הוצאת עמדה 2016, 96 עמ' "העולם כולו בחחרים נושם, בקצב האור// והלב של אהובי הישנים// בכל חדר ניגון/ יד, רגל" (יבלי כותרת, עמ' 70).

יצחק בן נר: מלאכים באים, הוצאת כנרת זמורה ביתן 2016, 463 עמ' הספר שראה אור ב'הספריה החדשה' ב-1987, מופיע שוב בעריכה מחדשת. דוד הלפרין הוא איש מחשבים מנותק במציאות ישראלית קיצונית ועוקרת שלוה. לאחר שחבורת אברכים תוקפת אותו באלימות, הוא יוצא למסע נקם - 'קרב המאסף של ציבור יהודי חילוני, שהפילוסופיה החברתית, תשתית קיומו, נתונה במתקפה טוטלית" (גב הספר)

ערן ויזל: ממתנים לזאב, הוצאת 'קשב' לשירה 2016, 57 עמ' "הרצפה מתבעבת תחת נעלי/ כיסאו ניתק ממקומו וידי נמתחות/ למשטים כבדים// ילדיו מקישים בוגגית, מנסים לתפוס/ את מבטו// לאן הוא חותר?/ ערוץ נוהל/ צל שועל מתרצץ בשדה..." (חופש, עמ' 29).

שוקי גוטמן: פסנתר מושחק קול, הוצאת פרדס 2016, 94 עמ' "יאמרו יש צנוור ראשי/ גר בבית אבן/ או בית קש/ או בית עץ/ או בית אל// שיגיד/ שיחלום. שיכתוב// הלכתי לחפש" (צנוור ראשי, עמ' 86).

מירי ליטווק: אוניגן שאהב את סבתא קלרה, הוצאת כרמל 2016, 202 עמ' סיפור אהבה על רקע תוכניתו של סטלין להגלות את היהודים לצפון סיביר. "אהבה בין גבר לאישה, האהבה לשלגים וליערות רוסייה, והכמיהה לארץ, וגם האהבה של החתול אוניגן לסבתא קלרה" (גב הספר).

טל איפרגן: כרכוניות, הוצאת עמדה 2016, 75 עמ' סיפור אהבה בין גבר ואשה בעקבות תאונת דרכים, וגם אהבה בין איש פשוט לילדונת. "הילדונת מקישה, דלת משרדו פתוחה בעוד הלב שנפתח נסגר (הוא ממש נאטם כי אין לו בריחה), וההצגה מתחילה" (מתוך הספר).

אודי שרבני: יש לך כשביל מה, הוצאת הקיבוץ המאוחד 2016, 224 עמ' גרוש פושט רגל קריין פרסומות העובד מהבית ואורז קניות עבור סרט דוקומנטרי הם שלושת גיבורי הספר. שלוש נקודות מבט הבוחן טקסט התנהגות במציאות אבסורדית. "בין שני המצבים האלה, סוף ולידה, אני נע ברחובות המוח שלי. ויש, ברוך השם, הרבה רחובות" (גב הספר).

דליה כהן-קנוהל: מעבר מנדלכאום, הוצאת כרמל 2016, 399 עמ' שנות החמישים: זקלן כהן, סטודנטית צעירה ילידת צרפת ובעלת עבר מפואר במחתרת הצרפתית, זוכה שיאבקי על לבה שני האחים הצעירים גידי ויהורם. ברקע המשולש הרומנט, פרקים עלומים ומסתורין בעברה של זקלן. למשל, "מה עשתה במעבר מנדלכאום בדרכה לזרוע הנוצרי בעיר העתיקה ארבע שנים לפני מלחמת ששת הימים?"

יובל ירח: השתיקות, הוצאת זמורה ביתן 2016, 560 עמ' מערבולת חייה של משפחה יהודית בקרקוב בתחילת המאה העשרים, "אל מעמקי ההיסטוריה ברגעיה האפלים ביותר".

רחל אלבק גדרון: השלישי האפשרי, מחקר מונוגרפי על עבודתו של יואל הופמן, הוצאת דביר אוניברסיטת בן גוריון בנגב מכון הקשרים 2016, 205 עמ'

המחברת מביאה תובנה חדשה לפרוזה של יואל הופמן: "שיחה עם שפות הסיפור של הפרוזה ההופמנית, שירה, חידות קואן ומכתמי זן, שפת התצלום המצוטט וסיפורי העלייה של גיבורי הופמן [...הספר] מעורר את קוראיו להמציא לעצמם אף הם שפת קריאה משל עצמם..." (גב הספר)

דן פגיס: מחקרים ותעודות, הוצאת מוסד ביאליק 2016, 249 עמ' קובץ מחקרים עדכניים על שירתו של דן פגיס: הקובץ, בעריכת חנוך חבה, מבקש לשקף ולגבש את התפנית בהתקבלותה של שירת פגיס בקרב הקוראים והחוקרים. כמו כן מוצג בו חומר ארכיוני, בעיקר טיוטות של הפרוזה האוטוביוגרפית "אבא". בין החוקרים קובץ: יוחאי אפנהיימר, מיכאל גלזמן, סדרה דקובן אורוזי ואחרים.

פוצ'י: כחיי, הוצאת לשון 2016, 294 עמ' "קורות חייו של צבר מצוי" - פרקי אוטוביוגרפיה של ישראל ויסלה, מחבר חבורה שכונת, המורה שמלקיהו ועוד רבים. "לא נעים לי להודות, אבל היכרון הראשון של חיי - הוא גם השקד הראשון שלי..." (המשפט הפותח).

